

05 MARTIE

**PARACLISUL
SF. CUVIOS
MARCU
DE LA ATENA**

PARACLISIER-GR

ΜΑΡΤΙΟΣ Ε ΜΑΡΚΟΣ ΟΣΙΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

(Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος)

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἡ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν
οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ γῆς ἠγωνίσω, ὑπερφυῶς παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθης, τῶν Ἀσκητῶν ὧ Μάρκε ἐγκαλλώπισμα· ὅθεν καθικέτευε, πάσης ῥύεσθαι βλάβης, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ σκανδάλων ἐν βίῳ, τοὺς προσιόντας Πάτερ εὐλαβῶς, τῇ θερμοτάτῃ, πρεσβείᾳ σου Ὅσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς: Χριστῷ ὧ Μάρκε προσάγαγέ με. Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Χριστὸν καθικέτευε ἐκτενῶς, Μᾶρκε θεοφόρε, χάριν δοῦναι καὶ φωτισμὸν τοῖς πίσει καὶ πόθῳ προσιοῦσι, τῇ θερμότητι πρεσβεία σου Ὅσει.

Ῥευμάτων ἀνάσειλον τὴν ῥοήν, παθῶν ἀκαθάρτων, συμπνιγόντων μου τὴν ψυχὴν μου, τῇ σῇ προστασίᾳ Πάτερ Μᾶρκε, καὶ κατανύξεως ῥεῖθρον παράσχου μοι.

Ἰσχὺν ἡμῖν δίδου παρὰ Χριστοῦ, κατὰ τῶν ποικίλων, τοῦ βελίᾳ μεθοδειῶν, καὶ σύντριψον τούτου τὴν μανίαν, τὴν καθ' ἡμῶν Πάτερ Μᾶρκε δεόμεθα.

Θεοτοκίου.

Σαρκὸς ὁμοιώματι ἐκ τῶν Σῶν, ἀχράντων αἱμάτων, πεφανέρωται τοῖς ἐν γῆ, ὁ πάντων Δεσπότης Θεοτόκε, καὶ τῆς κατάρτας ἡμᾶς ἐλυτρώσατο.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τὸν ἰσάγγελον βίον μετὰ σαρκὸς ἔζησας, καὶ ἀγγελικῶν χαρισμάτων Μᾶρκε τετύχηκας, ἐξ ὧν μετὰδος ἡμῖν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ σταγόνας, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ὡς φωτὸς θείου πλήρης σκότους παθῶν λύτρωσαι, ταῖς σαῖς φωτοφόροις πρεσβείαις, Μᾶρκε μακάριε, τοὺς προσιόντας σοι, καθικετεύων δοθῆναι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὡς πολλὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστὸν Ὅσει, ἔχων ὡς αὐτὸν θεραπεύσας, βίου λαμπρότητι, ἀπαύστως

πρέσβευε, διδόναι λύσιν παισιμάτων, Μάρκε παμμακάριστε, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίου.

Μητροπάρθενε Κόρη ἡ τὸν Θεὸν τέξασα, καὶ τὴν τῆς Προμήτορος λύπην ἐξαφανίσασα, πάσης ἀνάγκης με, καὶ ἀθυμίας καὶ λύπης, θᾶπτον ἀπολύτρωσαι, τῇ Σῆ χρηστότητι.

Διάσωσον, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως Ὅσιε Μάρκε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ταῖς πρὸς Χριστὸν εὐπροσδέκτοις σου μεσιτεῖαις. Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Ἀσκήσας στερρῶς, πολλῶν ἐπάθλων ἔτυχες, ὦ Μάρκε σοφέ, παρὰ τοῦ Παντοκράτορος· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε· πολλαπλῶν πειρασμῶν καὶ κακώσεων, ἀνωτέρους συντήρει ἡμᾶς, ὑμνοῦντας τοῦ βίου σου τὰ σκάμματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στενώσεως, Μάρκε θεοφόρε ἡμᾶς ἀπάλλατε, καὶ ποικίλων περιστάσεων, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ῥῶσιν σώματος αἴτησαι, καὶ τῶν ψυχικῶν τραυμάτων τὴν ἴασιν, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, Μᾶρκε θεοφόρε ἡμῖν πάντοτε.

Καταλύσας τοῦ δράκοντος, πᾶσαν μηχανὴν συντόνω ἀσκήσει σου, τῆς αὐτοῦ ἀπάτης λύτρωσαι, Μᾶρκε θεοφόρε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίου.

Ἐξ ἀχράντων αἱμάτων Σου, σάρκα προσλαβὼν ἀγνή ὁ Ὑπέρθεος, διασώζει τοὺς δοξάζοντας, Κόρη τὸ τοῦ τόκου Σου μυστήριον.

Ἦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πόνων χαλεπῶν, ἀνωτέρους διατήρησον, καὶ πικρῶν δυσχερειῶν καὶ συμφορῶν, Πάτερ Μᾶρκε τοὺς πιστῶς σὲ μακαρίζοντας.

Ῥώμην καὶ ἰσχύν, ἡμῖν αἴτει Μᾶρκε Ὅσιε, τοῦ πατεῖν καὶ καταβάλλειν ἔσαεῖ, καθ' ἡμῶν τὰς μεθοδίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὅρμῳ γαληνῷ, καθοδήγει ἡμᾶς πάντοτε, τῶν ἐν βίῳ χαλεπῶν τρικυμιῶν, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς Πάτερ δεόμεθα.

Θεοτοκίου.

Σύντριψον ἀγνή, τὴν ἰσχύν τοῦ παναλάστορος, τοῦ ὀρμῶντος καθ' ἡμῶν μανιωδῶς, καὶ εἰρήνην ἡμῖν δίδου ἀστασίαστον.

Ἰδὴ σι'. Τὴν δέησι.

Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν μετῆλθες, μετὰ σώματος ὡς ἄσαρκος Πάτερ· ὅθεν Ἀγγέλων ἰσότιμος ὤφθης, μεθ' ὧν δυσώπει ἀπαύσιως τὸν Κύριον, δαιμονικῆς ἐπαγωγῆς, ἐκλυτροῦσθαι τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε. Γαλήνην, αἴτει ἡμῖν οὐρανόθεν, καὶ εἰρήνην Πάτερ Μᾶρκε ἐν βίῳ, καὶ λύσιν πάσης ἀνάγκης καὶ πόνων, ἀπαλλαγὴν καὶ παισμάτων συγκώρησιν, τοῖς μακαρίζουσι θερμῶς, τοῦ σοῦ βίου τὰ ξένα παλαίσματα.

Ἀγῶνας, ὑπερφυεῖς ἐν ἐρήμῳ, διανύσας στερρότατη καρδιά, ὑπερφυοῦς, κατηξίωσαι δόξης, παρὰ Χριστοῦ μετὰ τέλος τὸ ἅγιον· ὅθεν ἀπάλλατε ἡμᾶς, ἀδοξίας παθῶν Μᾶρκε Ὅσιε.

Θεοτοκίου.

Γενοῦ μοι, καταφυγὴ ἐν ἀνάγκαις, ὡς πηγὴ τῆς εὐσπλαχνίας Παρθένε· πρὸς Σὲ γὰρ Κόρη θερμῶς καταφεύγω, καὶ ἀπαλλάττομαι πάσης στενώσεως· διὸ κηρύττω τὴν θερμὴν, πρὸς ἡμᾶς προστασίαν Σου Δέσποινα.

Διάσωσον, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως Ὅσιε Μᾶρκε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ταῖς πρὸς Χριστὸν εὐπροσδέκτοις σου μεσιτεῖαις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου

Ἐν τῇ ἐρήμῳ βιώσας ὡς ἄσαρκος, τῆς συναυλίας Ἀγγέλων ἠξίωσαι· μεθ' ὧν Πάτερ Μᾶρκε ἰκέτευε, τὸν ἐν ἐλέει ἀνεΐκαστον Κύριον, διδόναι ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἄγγελος ἐν σώματι, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, ἐν ἐρήμῳ Ὅσιε θείῳ ἔρωτι, καὶ πολλῶν μέτοχος, ἀμοιβῶν ἐγένου· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα, Μᾶρκε Πατὴρ ἡμῶν, πάντων ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἀπαύστως καθικέτευε, πάσης συμφορᾶς καὶ κακώσεως, ἀτρῶτους τηρεῖσθαι, καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, τοὺς καταφεύγοντας Ὅσιε, τῇ σεπτῇ πρεσβείᾳ σου.

Ἦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν ἐρήμῳ εὐρών σε Σεραπίων ὁ θεῖος Θεὸν ἐδόξασε, μεθ' οὗ Μᾶρκε δυσώπει, ρύεσθαι πάσης βλάβης, τοὺς

έν πίσει κραιυγάζοντας· Ό τῶν Πατέρων ήμῶν, Θεός
εύλογητός εἶ.

Μέγας ὄφθης έν ἄθλοισ, έν έρήμῳ βιώσας οἶάπερ
ἄσαρκος· διό μεγάλων πόνων, άτρώτους Μάρκε τήρει,
τούς έν πίσει κραιυγάζοντας· Ό τῶν Πατέρων ήμῶν,
Θεός εύλογητός εἶ.

Εύλαβῶς προσιόντες τῆ σεπτῆ σου εἰκόνι Μάρκε
βοῶμέν σοι· χαρᾶς και εύφροσύνης, μετόχους ήμᾶς
δειζον, αίωνίου τούς ψάλλοντας· Ό τῶν Πατέρων
ήμῶν, Θεός εύλογητός εἶ.

Θεοτοκίου.

Γεωργόν τῶν άπάντων άνηρότως Παρθένε
κυφορήσασα, γεώργιον με δειζον, γνησίας
μετανοίας, τόν πιστῶς έκβοῶντά Σοι· χαῖρε ήμῶν
προσφυγή, ὦ Κεχαριτωμένη.

Ἰδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Έν τῆ έρήμῳ, ὁ Σεραπίων εύρών σε, Μάρκε Όσιε
ήγάσθη σου τόν βιον· μεθ' οὔ έκδυσώπει, ὑπέρ τῶν σέ
τιμώντων.

Ψύου κινδύνων, και πειρασμῶν πολυτρόπων, Μάρκε
Όσιε τούς σέ ὑμνολογοῦντας, και ὑπερυψοῦντας,
Χριστόν εἰς τούς αίῶνας.

Άνωθεν πρόσχες, Μάρκε ήμῶν τῆ δεήσει, και
έκπλήρωσιν ήμῶν τὰς ίκεσίας, τῶν σέ κεκτημένων,
μεσίτην πρὸς τόν Κτίστην.

Θεοτοκίου.

Σωμαθθέντα, ἐκ τῶν ἀγνῶν Σου αἱμάτων, τὸν ὑπέρθεον καὶ πάντων Βασιλέα, ἐκτενῶς δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Παρθένε.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἰλύος ἀμαρτίας, κάθαρον τὸν νοῦν μου, καθαρτικῆ σου πρεσβεία πρὸς Κύριον, καὶ τῶν παισμάτων αἴτει Μᾶρκε συγχώρησιν.

Μονὰς τὰς οὐρανίους, Μᾶρκε κατοικήσας, διὰ παντὸς ἐκδυσώπει τὸν Κύριον, πάσης ἀνάγκης λυτροῦσθαι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὅσιων ταῖς χορείαις, συνὼν Πάτερ Μᾶρκε, καὶ φωτισμοῦ τοῦ ἀδύτου πληρούμενος, ἐκ σκοτασμοῦ ἀμαρτίας ἡμᾶς ἀπάλλαττε.

Θεοτοκίου.

Ἕμνοῦμέν Σου τὴν δόξαν, Κεχαριτωμένη, σὺν Γαβριήλ τῷ Ἀγγέλῳ βοῶντές σοι· χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου ἡμῶν ἡ ἔφορος.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦνθησας ἐκ πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ ἔπνευσας κόσμῳ,
εὐωδίαν τὴν μυστικὴν, ὡς εὖοσμον ἄνθος, ὧ Μᾶρκε
θεοφόρε, ἀσκήσας ὑπὲρ φύσιν, καθάπερ ἄσαρκος.
Πάντα τὰ ἡδέα καταλιπὼν, Μᾶρκε θεοφόρε,
ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, ἀσκήσεως πόνοις,
νεκρώσας τὸ σαρκίον, καὶ τὴν ψυχὴν λαμπρύνας,
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἰς ἔρημον ὄρος πόθῳ Χριστοῦ, Μᾶρκε κατοικήσας,
ἐβιώσω ὑπερφυῶς, καὶ ἄρτῳ Ἀγγέλων, τραφεὶς παρὰ
Κυρίου, ὑπερκοσμίου δόξης, Πάτερ ἠξίωσαι.

Ἐξέστη εὐρών σε ὁ θαυμαστός, Μᾶρκε Σεραπίων, καὶ
τὸ σῶμά σου τὸ σεπτόν, κηδεύσας ὀσίως, εἰς ἅπαντα
τὸν κόσμον, ἐκήρυξε τοῦ βίου σου, τὰ παλαίσματα.
Χαίροις τῶν Ὀσίων ἢ καλλονή, χαίροις Ἀθηναίων
ἐγκαλλώπισμα θαυμαστόν, Μᾶρκε θεοφόρε, Ἀγγέλων
συμπολῖτα, καὶ πρεσβευτὰ ἀπάντων, ἡμῶν πρὸς
Κύριον.

Πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Μᾶρκε θεοφόρε, τῇ
Τριάδι τῇ παντουργῷ, ἰλασμόν διδόναι, ἡμῖν τοῖς σέ
τιμῶσι, ὁμοῦ σὺν Σεραπίωνι, τῷ θεόφρονι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς
Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησι, ἡμῶν φαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χρισομένων δι' ἀγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ἔχων, παρρησίαν πρὸς Χριστόν, δι' ὃν ἐν ἐρήμῳ ἀβάτω, καίρων ἐσκήνωσας, Μάρκε παμμακάριστε, Ἀθηνῶν βλάστημα, ἐκτενῶς καθικέτευε, ἐκ πάσης ἀνάγκης, καὶ παντοίων θλίψεων, λυτροῦσθαι ἅπαντας, Πάτερ, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας, καὶ τοὺς θαυμασοὺς σου ἀγῶνας, μέλποντας καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.